

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/35/2020
Identifikačné číslo spisu: 3519010154
Dátum vydania rozhodnutia: 10.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3519010154.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 10. februára 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného T. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/97/2019, z 10. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. W. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 0T/26/2019, z 22. mája 2019, bol obvinený T. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 22. apríla 2019 v čase o 3,38 hod v Novom Meste nad Váhom po ceste II/504 (ulica Klčové) smerom k ulici Holubyho viedol osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo 166, ev. č. U po požití alkoholu s výsledkom merania 0,99 miligramu etanolu na liter vzduchu vydýchnutého, a to i napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/144/2012, zo dňa 26. júna 2012, právoplatný dňa 26. júna 2012, uložený trest zákazu činnosti spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel každého druhu po dobu 2 roky a 6 mesiacov, ako aj Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 29. novembra 2012, sp. zn. 3T/251/2012, právoplatný dňa 19. decembra 2012, trest zákazu činnosti, spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel každého druhu po dobu 6 rokov.

Za to bol obvinenému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l, písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Obvinenému bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie podľa § 61 ods. 5 písm. a), ods. 7 Trestného zákona.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To/97/2019, z 10. septembra 2019, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie podané obvineným len proti výroku o treste odňatia slobody.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obvinený T. W. na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom urobil vyhlásenie o priznaní viny zo spáchaného skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré okresný súd uznesením prijal v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne ako i konaniu, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo, podal obvinený T. W. prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to proti výroku o trestne zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

Obvinený namietal nedostatočnú prieskumnú činnosť krajského súdu podľa § 317 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku. Dôvodil, že súdy prvého i druhého stupňa pochybili, keď pri určovaní druhu a výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu neprihliadli na skutočnosti a okolnosti i dôvody hodné osobitného zreteľa, a to vrátane skutkových okolností a skutkov, ktoré súvisia so všetkými jeho odsúdeniami. Namietal, že uložený doživotný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu popri 10 (desať) mesačnom treste odňatia slobody je neprímerane prísny trest, ktorý je v „prudkom“ rozpore s princípom primeranosti trestu spáchanému činu a jeho následku, rovnako je v rozpore s princípom proporcionality, keďže ani v jednom zo skutkov týkajúcich sa jeho odsúdenia nespôsobil žiadne usmrtenie a ani ujmu na zdraví. Podľa jeho názoru nedošlo ku žiadnej ujme na zdraví a ani ku žiadnym väčším škodám. Uloženie takéhoto trestu mu znemožňuje vykonávať povolanie taxikára, ktorým sa živil. Okresný súd a odvolací súd neprihliadli ani na skutočnosť, že sám fakticky vykonával protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa jeho názoru ide o zjavný a extrémny excés z požiadavky primeranosti trestu k spáchanému činu. Krajský súd podľa obvineného nepostupoval správne, aj keď sa obvinený priznal ku spáchaniu tohto trestného činu, úprimne ho oľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní veci, boli mu priznané dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti a hoci šlo o okolnosti hodné osobitného zreteľa, tak podľa obvineného krajský súd nepristúpil, ani neuplatnil inštitút mimoriadneho zníženia trestu zákazu činnosti podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Trestného zákona. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach a aby zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie a aby vec vrátil na nové konanie.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že vecná argumentácia uvedená obvineným, o ktorú opiera uplatnené dovolacie dôvody je neopodstatnená. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že 23. apríla 2019 bola v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku, za použitia § 204 ods. 1 Trestného poriadku podaná obžaloba na obvineného T. W. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. V čase podania obžaloby neexistovali u obvineného dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 Trestného poriadku, obžalovaný si obhajcu nezvolil a ani nepožiadal o ustanovenie obhajcu. Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 24. apríla 2019 vydal trestný rozkaz, proti ktorému si obvinený podal odpor. Hlavného pojednávania, ktoré bolo nariadené na 22. mája 2019 sa už zúčastnil aj obhajca obvineného, Mgr. Miroslav Pavlík, ktorý proti predmetnému rozsudku aj odôvodňoval odvolanie v prospech obvineného. Podľa prokurátora nebolo porušené právo obvineného na obhajobu, a preto neexistuje dôvod na dovolanie obvineného daný § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. K dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného zákona prokurátor konštatoval, že obvinenému uložený trest, zohľadnil všetky uvedené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti oboch spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj osobu a osobné pomery obvineného, na čo bolo poukázané v odôvodnení rozsudku prvého stupňa. Taktiež bolo správne a zákonné aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie. Trest odňatia slobody bol uložený v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Trestného

zákona, a preto prokurátor považoval výrok o treste za zákonný a dôvodný. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obvineného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Odôvodnenie uvedeného dovolacieho dôvodu prokurátor považoval za neopodstatnené a nepodložené minimálnymi relevantnými skutočnosťami. Dovolací dôvod sa vzťahuje najmä na uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, čo v tomto konaní porušené nebolo, pričom ide o úplnú absenciu dôvodov, ktoré by mohli odôvodňovať tento dovolací dôvod. Prokurátor vo svojom vyjadrení uviedol, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého stupňa. V trestnej veci obvineného T. W. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku a odmietol dovolanie obvineného.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Na strane druhej ale najvyšší súd dospel k záveru, že podané dovolanie nespĺňa podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto nebolo rozhodnuté (odvolanie nepodal proti výroku o treste zákazu činnosti).

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V zmysle citovaného ustanovenia teda Trestný poriadok podmieňuje možnosť podania dovolania využitím riadneho opravného prostriedku. Táto podmienka, ktorej základným cieľom je dosiahnuť, aby oprávnené osoby podaním mimoriadneho opravného prostriedku nenahrádzali prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom a dovolací súd tým nestavali do pozície druhoінстанčného súdu, je natolko podstatná, že zákonodarca jej nesplnenie sankcionoval nemožnosťou meritórneho preskúmania napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a v konečnom dôsledku neúspešnosťou, resp. odmietnutím dovolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku pristúpi odvolací súd len vtedy, ak odvolanie nezamietol z formálnych dôvodov, alebo nezrušil napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 316 ods. 3. Odvolací súd nemá povinnosť preskúmať všetky výroky napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie. Ide o obmedzenie revízneho princípu. V odvolacom konaní sa uplatňuje obmedzený

revízny princíp.

Obvinený využil zákonné právo podať proti odsudzujúcemu rozsudku riadny opravný prostriedok, avšak ako vyplýva z odôvodnenia jeho odvolania: „Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie podľa § 61 ods. 5 písm. a) a ods. 7 Trestného zákona považujem za obligatórne, a teda odvolanie proti tejto časti výroku o treste nesmeruje“. Rozsah, v akom obvinený napadol rozsudok okresného súdu je okrem toho zrejмый aj z odôvodnenia napádaného uznesenia krajského súdu, v ktorom sa explicitne uvádza, že: „Krajský súd na podklade podaného odvolania ... postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo“.

Na rozdiel od podaného odvolania obvinený vo svojom dovolaní napáda výrok, ktorým mu okresný súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie. Tento výrok však nespĺňa formálnu podmienku v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko neprešiel vecným prieskumom odvolacieho súdu - má povahu prvostupňového rozhodnutia (primerane porovnaj s R 48/2014-I).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, najvyšší súd uvádza, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, avšak v dovolaní absentuje uvedenie obvineného, v čom vidí naplnenie týchto dovolacích dôvodov.

Najvyšší súd, s poukazom na vyššie uvedené, dovolanie obvineného T. W. podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.